किंबहुना मनस्यपि एतन्नविद्यते ॥ अनेनेच्छायाअपि निरासः ॥ तस्यैवोपपादनं स्वदारेति ॥ ६ ॥ यतस्त्वं धर्मिष्ठत्वादिगुणः अतस्त्वयि धर्मः प्रतिष्ठितः सर्वसत्यंच त्वयि प्रतिष्ठितं ॥ ७ ॥ ननु उक्तव्यसने मयि न भविष्यतइति कथंतव निर्णयोतआह ॥ तच्चेति ॥ वोढुं शक्यं अपेपि तत्परिपालनं कर्तुं शक्यं ॥ यतस्तत्परिपालनकारणं जितेंद्रियत्वं त्वय्यस्ति ॥ अतोन भविष्यतइति निर्णयः ॥ ८ ॥ तृतीयंतु व्यसनं प्रसक्तमित्याह ॥ तृतीयमिति ॥ यत् मोहात् निर्वैरं परप्राणाभिहिंसनं क्रियते ॥ तदिदं रौद्राख्यं मृगयारूपं तृतीयं व्यसनं ते तच्च तत्तु तत्सदृशंतु समुपस्थितं राक्षसैः स्वापराधाकरणान्निर्वैरत्वं अस्येति बोध्यं ॥९ ॥ कुतोस्याधर्मस्य मम प्राप्तिरतआह ॥ प्रति

मनस्यपितथारामनचैतद्विद्यतेक्वचित्॥ स्वदारनिरतश्चैवनित्यमेवनृपात्मज॥ ६॥ धर्मिष्ठःसत्यसंधश्चपितुर्निर्देशकारकः॥ त्वयिधर्मश्चसत्यंचत्वयिसर्वंप्रतिष्ठितं॥ ७॥ तच्चसर्वंमहाबाहोसत्यंवोढुंजितेंद्रियैः॥ तववश्येंद्रियत्वंचभूतानांशुभदर्शन॥ ८॥ तृतीयंयद्विदंरौद्रंपरप्राणाभिहिंसनं॥ निर्वैरंक्रियतेमोहात्तच्चतेसमुपस्थितं॥ ९॥ प्रतिज्ञातस्त्वयावीरदंडकारण्यवासिनां॥ ऋषीणांरक्षणार्थायवधःसंयतिरक्षसां॥ १०॥ एतन्निमित्तंचवनंदंडकाइतिविश्रुतं॥ प्रस्थितस्त्वंसहभ्रात्राधृतबाणशरासनः॥ ११॥ ततस्त्वांप्रस्थितंदृष्ट्वाममचिंताकुलंमनः॥ त्वद्वृत्तंचिंतयंत्यावैभवेन्निश्रेयसंहितं॥ १२॥ नहिमेरोचतेवीरगमनंदंडकान्प्रति॥ कारणंतत्रवक्ष्यामिवदंत्याःश्रूयतांमम॥ १३॥ त्वंहिबाणधनुष्पाणिर्भ्रात्रासहवनंगतः॥ दृष्ट्वावनचरान्सर्वान्कच्चित्कुर्याःशरव्ययं॥ १४॥ ज्ञातइति॥ १०

ननु प्रतिज्ञामात्रेण कथमधर्मप्राप्तिस्तत्राह॥ एतदिति ॥ प्रतिज्ञातरक्षोवधार्थमित्यर्थः ॥ दंडकाइति विश्रुतं प्रसिद्धं वनमित्यर्थः॥ प्रस्थितेन त्वयापूर्वं प्रतिज्ञातत्वात्तत्कर्तव्यमेवेति तत्प्रसक्तिरिति भावः ॥ ११ ॥ ततोहेतोस्त्वां प्रस्थितं दृष्ट्वात्वद्वृत्तं सत्यप्रतिज्ञत्वरूपं चरित्रं दृष्ट्वा तवनिश्रेयसं पारलौकिकं सुखं हितमिहलोकसुखं चिंतयंत्या मम मनश्चिताकुलं भवेद्भवति रक्षसां बलवत्वेनतेभ्योऽनिष्टसंभावनयैहिकसुखभंगोपि संभावितइतिभावः॥१२॥यदेवमतो नहि मे इति कारणं तद्गमनारुचौ ममेति सकाशादितिशेषः ॥ १३ ॥ हियतस्त्वं वनंगतः सर्वान्वनचरान्राक्षसान्दृष्ट्वाशरव्ययं कच्चित्कुर्याः करिष्यसि इदमेवहिंसालक्षणाधर्मप्राप्तौ कारणं ॥ १४ ॥